

پارک ملی بوجاق جشنواره‌ای از جانوران و گیاهان مخصوص به خود در استان گیلان است

ایرانگرد

به زمین نزدیک شوید

نوشته صالح تسیحی

بهار زیبایی اردیبهشت اش را رنگی می‌کند» با این حال پارک ملی بوجاق نیازمند حفاظت بیشتر، بستن مسیر مرکزی آن روی به دریا و معین کردن اتومبیل‌های گروهی گردشگرانه‌ای است که با نیروی برق کار می‌کنند و با این اوصاف (که هرکس می‌تواند با اتومبیل خود به بوجاق برود و در زمین‌های پهناور سرسبزش قیقاج بدهد،) پارک ملی سرزنده، می‌رود که به سرنوشت نیای شرقی خود، تالاب کپاشهر دچار شود. پارک ملی بوجاق یکی از بهترین نقاط برای تماشای پرندگان است و علاقه‌مندان به پرندنگری می‌توانند با سرچ کردن زمان مناسب، به این محل عالی بروند و در نور آفتاب ملایم و ساحل دریا، بی‌صدا و بی‌آزار زیست مرغوب پرنده‌ها را تماشا کنند. ■

می‌روی مواظب باش که زمین از حضورت نشکند. این پارک بزرگ از شرق به تالاب کپاشهر می‌رسد. تالاب کپاشهر یکی از دیدنی‌ترین و قدیمی‌ترین مقصدهای گردشگری گیلان بوده است که سال‌های سال به حال خود رها شده و اکنون در معرض نابودی است. دلیل نوشتن در این صفحه و در روزنامه‌ای رسمی برای من دقیقاً یادآوری همین بحران‌های زیست محیطی است که دارد وطن‌مان را می‌خشکاند و می‌سوزاند و باید به حال طبیعت فکری کرد، وگرنه گفتن از زیبایی‌ها که کار سختی نیست و در هر وب‌سایت و نشریه‌ای مُد هم هست و می‌نویسند که مثلاً «گیاهان متنوع پارک ملی بوجاق در فصل‌های مختلف سال به رنگ‌های متعدد درمی‌آیند و بوجاق از جمله مناطقی است که خزان ندارد اما

در امتداد پناه بر طبیعت، بین رشت و انزلی، بپیچ به راست، به سوی منطقه آزاد تجاری، اما با تجارت و خرید بازی‌های بی‌فایده و تکرار شهرنشینی که کاری نداری، از شلوغی هم که گریخته‌ای، جاده کنار دریا را بگیر و برو، از «زیبا کنار» که رد شدی نزدیکی «کپاشهر» دنبال تابلوی «بوجاق» بگرد، بپیچ به چپ، پارک ملی بوجاق یک زمین سبز وسیع بکر و اعلاست که بارها زیر چکمه‌های خورد و خوراک‌کنندگان زمین رفته و نجات پیدا کرده است.

بوجاق جشنواره‌ای از جانوران و گیاهان مخصوص به خودش است. گفته می‌شود بیش از دو هزار گونه پرندۀ آنجا ساکن یا مهاجر به آنجا هستند که دوازده گونه از این جانوران در خطر انقراض قرار دارند. پس وقتی به بوجاق سرسبز

معترضه قرص و کپسول و سرم و سوزن در دریا

اگر حقیقت داشته باشد تن آدم می‌لرزد از اینکه زباله‌های بیمارستانی (متعفن‌ترین و آلوده‌ترین نوع زباله‌های غیرصنعتی) به دریای خزر سرریز می‌شود. حتم بدان این کار ناپسند شبانه و در محل‌هایی که آدم‌های معمولی نمی‌توانند بروند انجام می‌شود و هنوز از این تبهکاری زیست محیطی کمتر کسی خبر دارد. اما من بنا بر مشاهدات شخصی خود، در همین پارک بوجاق، می‌توانم گواهی دهم این زشتکاری مدام در حال انجام است و بارها و بارها در ساحل دریای خزر در محل مورد نظر، سرنگ‌های خالی، شیشه‌های آمپول و سرم و قوطی‌ها و ورق‌های خالی قرص و بطری‌های دارویی متعددی مشاهده کرده‌ام. نتایج این شکل از زباله ریزان در دریا بماند برای معترضه‌ای دیگر...

فوت و فن ذره‌بین به دست

گونه‌های گیاهی دشت سبز بوجاق عمدتاً ریز و کم‌پیدا هستند؛ یعنی گل‌های همیشه بهار ریز آبی رنگ در زمین این پارک همه جا رویده‌اند و سبزه‌ها به شکل‌های مختلف همه جا هستند و زیبایی مدام تکثیر می‌شود. اما برای تماشای این زیبایی اغلب اوقات دو راه هست و نه بیشتر: یا روی زمین بخوابی، صورت به صورت زمین بدهی و لا به لای چمن‌ها گل‌های آبی و گیاهان ریز زنده را مشاهده کنی، یا بهتر از آن وقتی به بوجاق می‌روی حتماً با خودت ذره بین ببر. اگر اهل عکاسی از طبیعت هستی «لنز ماکرو» مناسب این حال و هواست. ابعاد انسانی ما آدم‌ها برای بعضی از شکل‌های طبیعت برآستی غول‌آساست و اگر اهل دقت نباشی بخش بزرگی از زیبایی‌های زمین را از دست می‌دهی.